

TEŽKO JE PISATI O HULIGANIH, CE JIH NE POZNAS

Kljub temu naslovu bi, podobno kot so pred menoj že storili pri CT, še sam dodal nekaj čisto svojih misli o tem fenomenu, kot bi ga radi imenovali strokovnjaki, ki preučujejo mlade in njihovo odstopanje od življenjskih načel. Ta namreč naš povprečni državljani sicer spoštuje in se ravna po njih.

Naša družba ima neka načela, nek kodeks, ki sega od ustave pa preko različnih zakonov in pravil do morda nenapisanih idej, ki se jim podreja mnogo ljudi. Moral bi napisati — vsi ljudje, vendar temu ni tako. Med njimi je menda večji del odraslih kot mladine. Pri mladih de-

lamo problem, fenomen itd. zato ker ta vprašanja ugotavljajo, preučujejo in s sankcijami rešujejo odrasli. Vsega tistega, kar so in še delajo odrasli, pa ne načenjamo, vsaj ne tako odkrito, da ne govorimo o prizadevnosti, ker je zato cela vrsta olajševalnih okoliščin, med njimi tudi ta, da so bili v mladosti drugače vzgojeni — v drugačnem družbenem redu itd. Tu vidite, se mi zdi obravnava takšnega problema nepravilna, nepravilna toliko, kolikor sodijo mnogokrat o teh vprašanjih ljudje, odrasli, ki tudi sedaj še ne ravna po naših pisanih kodeksih.

Res, da je to, kar sem napisal, težko dokazati, vendar recimo, že sama delitev osebnega dohod-

ka poraja na desetine mikromoralnih deformacij.

Kaj pa počno mladi? V večini primerov gre za prestopke, kot tatvine, vlome, fizične napade, uničevanje družbene lastnine, prostitucijo in še kaj. V podobnem vrstnem redu bi bilo možno naštetih kaznivih dejanj odraslih. Samo, odrasli so si pri tem že mnogo bolj »formirani« osebno, ki na tak način prejemajo (verjetno?) tudi višje kazni za svoje prekrške. Ob tem pridemo do ključnega vprašanja, namreč: zakaj obravnavati problem mladih prestopnikov (samo zato, ker jih še lahko drugače in boljše vzgojimo?) in problem odraslih. Družba je celota. Mladi in odrasli živijo v sredini, ki vpliva na tisoče smeri razvoja. Rana forej ni samo pri mladih, rana boli vse nas. Želimo, da mladi ne bi bili še slabši, vendar kaj le delamo, da bi ne bili še slabši? Pravimo — mi ni-

smo bili taki in podobno, pa saj smo vendar odrasli. Stvari ne nameravamo v celoti poenostaviti s tem — starejši dobri, mlajši še boljši, vendar kanček renise je v tem in zato se moramo mi vsi potruditi, da bo bolje.

Pa še nekaj me mori. Vsi radi govorimo: naši mladini nudimo vse, pri tem pa ne vem, če jih je v Celju kaj, s katerimi bi se mladi lahko pogovorili o svojih težavah in problemih. Pogovorili odkrito, sistematično, večkrat. Da, veliko lepih fraz imamo na jeziku. Pa da se prav razumemo, to je le eno poleno v grmadi, ki jo imenujemo prestopništvo.

J. Zupančič

KDO JE KRIV?

Gradim si hišo. Lani oktobra sem vltal ploščo na klet, pri čemer sem uporabljal cement Fabrike cementa general Janković Sar PC 250. Ker se ta cement suši zelo počasi (kar sem izvedel

šele kanseje), mi je plošča zmrznila. Rad bi vedel, ali bi moralo biti poleg cementa posebno navodilo za uporabo in kdo bi ga moral dati — trgovačnica ali tovarna? Kdo mi naj povrne nastalo škodo? Alojz Lemež, Cirkovec 8 Velenje

Kolikor gre za poseben cement, bi po našem mnenju morala trgovina, ki ga prodaja, poskrbeti za ustrezno navodilo. Tako kot trgovina sama ne bi smela kupovati »mačka v zaključu« (ali v tem primeru pač?), ga ne more kupovati niti potrošnik. Ta ima poleg vsega pravico, da nekurantno blago tudi vrne, vendar v tem primeru ne gre za to. Trgovina, ki bi verjetno morala nositi stroške za nastalo škodo, lahko razen tega v svoje opravičilo najde vrsto vzrokov, čeprav pa bi verjetno težko zanikala, da cementa ne bi bila dolžna opremiti z navodilom. Poskusite se vseeno obrniti nanjo.

OBCINSKA KONFERENCA SZDLSENTJUR

NAJVEČ O KMETIJSTVU

(Nadaljevanje s 1. strani)

Industrija občine se dokaj uspešno vključuje tudi v mednarodno menjavo in prispeva 65 odstotkov vsega letnega izvoza občine.

S kmetijstvom se v šentjurski občini preživlja še slaba polovica prebivalcev. Kmetijski kombinat kot nosilec socialistične proizvodnje je edina organizacija, ki skrbi za sodelovanje z zasebnimi proizvajalci, čeprav tudi v tej smeri v zadnjih letih ni večjega napredka in bo zato zastaviti vse sile za povečanje blagovne proizvodnje. Kombinac je v lanskem letu ustvaril 2,3 milijarde starih dinarjev prometa. V zasebni kmetijski proizvodnji je čutili zlasti pomanjkanje delovne sile, kar ne

vpliva ugodno na blagovno proizvodnjo. Močno se je v zadnjem času razmahnilo kmečko izobraževanje v okviru delavske univerze, ki nudi mladim proizvajalcem konkretne napotke pri domačem gospodarjenju.

Na področju šolstva je v občini uspelo urediti najbolj pereče probleme, zlasti kar zadeva materialni položaj, hkrati pa izboljšati tudi kvalifikacijsko strukturo prosvetnega kadra.

Po besedah predsednika občinskega odbora SZDL Staneta Kozarja bo posvetili več pozornosti vprašanju obveščanja občanov, saj se dogaja, da gredo pomembni sklepi ali odločitve dostikrat mimo njih.

V razpravi je sodelovalo veliko diskutantov. Med njimi je ing. Jože Bučar govoril o problemih zasebnih kmetijskih proizvajalcev in problemih davčnega poslovanja, Janez Rauter o izobraževanju članov samoupravnih organov in kmetijskih proizvajalcev, Milan Loštrk pa o problemih defektne mladine in novem republiškem zakonu o kmečkem varovanju. Na področju občine je 68 otrok, za katere bi bilo potrebno šolanje v ustreznih zavodih. Zvezni poslanec Sergej Kraigher je v svoji razpravi opozoril zlasti na vlogo SZDL v sedanjih pogojih in na pomanjkljivosti pri izvajanju socialističnih načel v praksi. Ko je govoril o reformi, je dejal, da bo treba vložiti še mnogo naporov za doseg ciljev, ki smo jih zastavili.

Konferenca je ob zaključku izvolila devetnajstčlanski občinski odbor in 4 delegate, ki bodo zastopali šentjursko organizacijo na VI. kongresu SZDL.

Zbori volivcev v konjski občini

PRISPEVEK IZGLASOVALI

V teh dneh sta bila na območju občine Slovenske Konjice dva zbora volivcev, in sicer v Zrečah ter v Konjicah. V obeh krajih so občani obravnavali predlog o uvedbi komunalnega prispevka, spremembo stanarin in ostale lokalne probleme.

Najživahneje so povsod govorili o komunalnem prispevku. Tako so zahtevali pojasnila o višini, pa tudi o namenu trošenja teh sredstev. Komunalni prispevek bi plačevali gospodarske organizacije — za površine, ki jih imajo v upravljanju, uporabniki stanovanj pa bi ta prispevek plačevali po površini stano-

vanskega prostora in od gradbenih zemljišč na ožjem območju vsakega kraja. Denarni zneski so seveda različni, za občane najpomembnejše pa je gotovo določilo, ki predvideva 150 starih dinarjev letno na kvadratni meter stanovanjske površine. Komunalni prispevek bo namenjen za ureditev različnih komunalnih del, kot na primer cest, vodovodov, kanalizacij itd. Z nekaj nad 15 milijoni dinarjev pa prav gotovo ne bo mogoče uresničiti vsega, kar občane žuli. Zato pa so povdarili, da bo treba tako zbrana sredstva uporabiti za najnujnejša dela.

POLITIČNA ŠOLA PO NOVEM

LETOSNJA VECERNA POLITIČNA ŠOLA, KI SO JO SKUPAJ ORGANIZIRALE VSE POLITIČNE ORGANIZACIJE V CELJU, IZVAJA PA JO CELJSKA DELAVSKA UNIVERZA. SE NEKOLIKO RAZLIKUJE OD DOSEDANJIH, KI IMAJO V CELJU ŽE SKORAJDA DESET-LETO TRADICIJO.

Bistvena razlika je predvsem v tem, da je vsebina zelo aktualna, predavatelji — znani strokovnjaki pa so porok za dobro kvaliteto. To je pritegnilo tudi večjo pozornost in zaupanje v to koristno idejno-vzgojno obliko dela vseh političnih organizacij. Letos so trije oddelki — sindikata, ZK in mladine, ki štejejo okoli trideset slušateljev. Šola bo trajala še dober mesec, slušatelji se zbirajo trikrat tedensko, tako da bo

vseh predavanj skupaj za okoli 125 ur.

Program šole je za vse oddelke enoten in se razlikuje le v enem poglavju, ki govori o političnih organizacijah. Osnova je enaka, vse politične organizacije pa bodo dodale še nekaj specifičnih oblik in metod dela. Prvi del predavanja se je imenoval »aktualni problemi samoupravljanja«. Tu je bilo največ govora o organizaciji podjetij in vseh samoupravnih organov v delovnih kolektivih. Drugi del predavanja je zajel teme iz ekonomske problematike in luči pogojev samoupravljanja. V okviru teh predavanj so predavatelji razložili večino ekonomskih kategorij v okviru gospodarske reforme, poslovno sodelovanje, za-

ščito pri delu, probleme delitve dohodka in podobno.

Poglavje o družbeno ekonomski problematiki celjske občine je osrednje in najboljše. V tem poglavju so zajete vse gospodarske panoge od industrije, kmetijstva in terciarnih dejavnosti do družbenih služb, kulture in dela mladine v vseh oblikah. Predavanja bodo zaključena s pregledom svetovnih dogajanj ter metodologije dela.

Sedanja vsebina večerne politične šole v Celju se od preteklih razlikuje predvsem v izredno močni aktualizaciji celotne snovi. Historizma skorajda ni. Prav tako je izostalo obsežno poglavje iz preteklih let o razvoju delavskega gibanja. Oboje so predavatelji v skrajšani obliki posredovali pri ostalih poglavjih. Tako je snov zanimiva zlasti še zato, ker so se predavatelji posvetili predvsem aktualnim problemom v praksi s problemi delovnih organizacij, iz katerih so slušatelji. J. Z.

ZABELEŽENO ZA VAS

ZA STANOVANJE GRE

Dragi bralci!

Gornji naslov nima nikakršne zveze z istoimensko komedijo, čeprav je res, da bi utegnil nositi tudi komične elemente. Gre v resnici za stanovanje. Za stanovanje namreč, ki je bilo kupljeno, a je baje že več mesecev prazno, kajti njegov lastnik ima drugje še eno stanovanje. Težave so najbrž v tem, ker je to stanovanje v neki stolpnici v Celju, ono drugo pa v drugi občini.

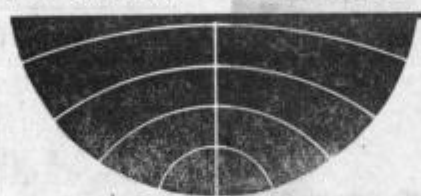
Da ne bo kdo rekel, da gre za vmešavanje v notranje zadeve podjetja, ki gotovo ve, zakaj mora kakšen njegov vodilni član imeti dvoje stanovanj (saj ga je, ker ve, tudi kupilo), je treba vsekakor pritrčiti resnici, da pač lahko navsezadnje podjetje, ki ima dovolj denarja, dela, kar hoče. Ne glede na reformo. Točno, toda človeka upravičeno zanima — kdo pa je tisti, ki ustvarja denar? Zakaj ne bi mogel imeti dvoje stanovanj na primer preprosti delavec? Že slišim konstruktivno vprašanje: ja, kako bi

ga pa vzdrževal? To je vsekakor problem, ampak še večji problem je po moje tudi v tem, ker kdo morda še enega stanovanja nima! Ker bi ga lahko imel, če kdo drug ne bi imel dva! Vidite, v tem je stvar.

Zdi se, da bo reforma morala reformirati tudi kakšno tako mentaliteto, ki v svoji »široki dimenzionalnosti« ne ve več, kaj je družbeno moralno in kaj ne. Vsa čast zaslugam in sposobnosti, saj je res, da jih marsikje še ne cenimo dovolj, toda se vam ne zdi, da so naturalije v obliki dveh stanovanj vendarle malce previsoko plačilo? Vse, kar je prav, in do tja, do koder je tudi prav. Človeško bi bilo, če bi nosilec dveh stanovanjskih pravic zadržal zase samo eno stanovanje (četudi ono drugo še morda ni opremljeno), druga pa odstopil kakšnemu članu kolektiva, ki ga morda nima ali pa stanuje v slabih stanovanjskih razmerah. Kaj mislite?

Kozorog

PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU • PO SVETU

Spet je zagrnelo v Vietnamu. Po več kot enomesečnem drobnem spopadanju, ki sta imeli v njem obe strani dvakrat po nekaj dni »počitka«, so zdaj ameriška letala spet sesula bombe na ozemlje DR Vietnam. Ves svet je ta dogodek pričakoval z deljenimi mnenji in bolj ko se je nagibala domneva v korist Amerike, češ saj ne bodo tega storili, toliko bolj so zdaj vsi presenečeni. Kaj je vzpodbudilo Johnsona za takšno odločitev? Kaj ga je opogumilo, da je razširil bojišče v razsežnost, ki je enaka nekdanjemu na južni Koreji? ZDA so osmešene, zares, četudi s svojo diplomacijo v varnostnem svetu skušajo prepričati svet, kako si želijo mir v Vietnamu. Gre za vprašanje, če se bosta

predstavnik obeh Vietnamov srečala na razpravi o vietnamski vojni v varnostnem svetu, ali ne. Mimo bombnih napadov so se Američani odločno spopadli za glavno cesto, ki teče ob vsej obali Južnega Vietnamu. To cesto so bolj kot ne obvladovale osvobodilne sile in je Američani niso mogli uporabljati. Prav ta zagrizena borba za to glavno cesto je lahko dokaz, da so se Američani tokrat odločili za bolj ko ne totalno vojno, ki bi naj očistila ozemlje Južnega Vietnamu. Toda ta poteza ne bo vseh raznim severnim sosedom.

Kakor so ponekod verska, drugod politična prepričanja povod za razne spopade, tako so v Belgiji zelo pogosti nacionalni spopadi, ki so prišli do izraza tudi v zadnjih demonstracijah rudarjev, v katerih je bil en rudar mrtev več pa huje ranjenih. V Franciji pa so še vedno v hudi zadregi zaradi ugrabitve ben Barke, ki zanj še ni znano, če je morda še živ. Toda zaradi njegove

ugrabitve se bo reorganizirala francoska policija, v Alžiru po so študenti organizirali velike demonstracije proti kralju Hasanu II. Marokanski zunanji minister Ben Hima pa zavrača obtožbe proti notranjemu ministru Ufkiru, ki naj bi bil kriv za usodo ben Barke.

V Indoneziji so sicer že pred dnevi začeli izpuščati politične zapor-nike, a verjetno le zagledelj, da so zdaj prenapolnjene zapore lahko napolnili s pripadniki kitajske manjšine. Mnogi terjajo tudi, da bi vlada ukrepala proti kitajskim dopisnikom, ki niso v času nemirov samo neprimerno poročali, temveč so se vanje celo vmešavali.

Ob zaključku XI. kongresa KPI so se bolj ko kdajkoli v zadnjem času izkazala skupna hotenja partije in njena enotnost, s čimer so bili dokončno odpravljani vsi dvomi o razcepjenosti delavskega gibanja v najbolj napredni italijanski stranki. Za generalnega sekretarja so spet izvolili Luigijs Longa.